

Alegerea unei soții

Alegerea unei soții

- Cuvinte de actualitate pentru tinerii credincioși - (Geneza 24)

Cel mai important pas din viață pentru un tânăr credincios care se gândește la căsătorie este, fără îndoială, alegerea unui partener.

Mulți tineri credincioși duc lipsă mai puțin de bune intenții, cât de o inspirație în ce privește omul interior. În această privință, ei sunt expuși la pericole despre care am dori să-i punem în gardă, cunoscut fiind prejudiciul spiritual pe care lipsa de cunoaștere poate să-l aducă viitoarei familii. Pentru cel care dorește sincer să cunoască, există în Scriptură o linie bine definită, a cărei urmare este într-un fel garanția fericirii dorite.

În Geneza 24 găsim istorisirea mișcătoare a unei cereri în căsătorie și acest text va servi ca bază meditației noastre. Cu câtă frumusețe morală, Avraam tatăl, slujitorului său Eliezer și Isaac fiul ne sunt prezentați în aceste versete! Avraam este o imagine a Tatălui nostru ceresc; Eliezer, slujitorul său, înfățișează pe Duhul Sfânt care are misiunea de a găsi soția, în timp ce Isaac este soțul care o primește în casa lui.

Dacă faceți parte dintre aceia „în inima cărora locuiește încrederea”, veți putea face experiența unei căsătorii fericite și binecuvântate. Pentru aceasta, să vedem întâi care este datoria viitorului soț.

Venise vremea pentru Isaac să. găsească un ajutor potrivit. Dar cum să satisfacă această nevoie a inimii, dacă tatăl său și el însuși trăiau în mijlocul unor oameni păcătoși? Isaac risca să facă o alegere care să nu fie în acord cu voința tatălui său, iar acest pericol este același și pentru tinerii din vremea de acum.

Înțelegerea voinței lui Dumnezeu se face doar pe terenul unei părtașii pline de bucurie cu Tatăl ceresc. De aceea, fiecare credincios va căuta să cunoască prin rugăciune și cu răbdare, în așteptare, voia lui Dumnezeu în ce privește viitorul său.

Neglijarea acestor lucruri expune la a fi victima dorințelor și a sentimentelor naturale. Este necesar întâi să știm dacă trebuie cu adevărat să ne angajăm pe drumul căsătoriei. Dacă acest punct nu prezintă dificultăți particulare, și pentru că el răspunde voinței divine și naturii umane, este necesar să aprofundăm fiecare caz înaintea Domnului.

Evident, Isaac nu trebuie privit ca un fiu lipsit de personalitate și lăsat în dependența totală a tatălui său. Este mai curând o părtașie perfectă și fericită între tată și fiu. Isaac se știe iubit de tatăl său și-l iubește la rândul său. Toată înțelepciunea și bogățiile tatălui, împreună cu promisiunile divine, erau sursa binecuvântării și a bucuriei fiului, care era atât de fericit, încât gândul de a-și întrista tatăl, urmând un drum rău sau făcând o alegere din propria lui voință, nici nu-i trecea prin minte.

Fericit este acela care a înțeles prin credință această poziție scumpă de fiu preaiubit al Tatălui și de moștenitor al lui Dumnezeu și care se bucură de toate privilegiile ce decurg din aceasta! (Romani 8.14,17). Voința unui astfel de om este să-și lase viitorul în grija Dumnezeului oricărui har, Căruia îi datorează toate bogățiile unei mântuiri așa de mari și care l-a condus până în clipa de față. Cine ar putea da binecuvântări mai mari decât El? Propria voință trebuie să se șteargă, pentru a rămâne în dependență și în prezența unică a lui Dumnezeu.

Un credincios care dorește să întemeieze o casă statornică trebuie să meargă întâi înaintea Domnului, precum Avraam și Eliezer, să se bucure de comuniunea cu Dumnezeu și să rămână sub călăuzirea Duhului Sfânt.

Tinere, dacă împlinești aceste condiții, Dumnezeu îți va lumina viața precum soarele când iese după nori. Ți va arăta clar, prin Duhul Sfânt, ce trebuie să faci pentru a găsi o fată în vederea căsătoriei.

Nu putea fi vorba în nici un fel de alegerea unei fete dintre păgânii în mijlocul cărora trăia Avraam.

Fetele din Canaan ar fi putut să-i placă lui Isaac, dar ele nu aveau nici nevoie și nici idee de ceea ce înseamnă separarea de lume, adorarea Dumnezeului celui viu sau binecuvântările care decurg din promisiunile divine. Evitarea unei astfel de legături era nu numai dorința lui Avraam, dar și sfânta poruncă a lui Dumnezeu. Și apoi, cum ar fi putut Isaac să fie fericit pe un astfel de drum? Această condiție era așa de importantă pentru Avraam, încât el o însoțește de un jurământ. Pentru Isaac trebuia o fată din rudenția lui - în sens spiritual - din familia lui Dumnezeu, aleasă în El înainte de întemeierea lumii (Efeseni 1.4), „născută din apă și din Duh”, având „natură divină” și „cetățenia cerurilor”.

Înțelegem noi, fiecare în parte, necesitatea urmăririi acestei linii de conduită? Lumea abundă în ispite, dar tocmai aici strălucește măreția dragostei lui Avraam față de fiul său, ca și grija pe care i-o poartă.

Crezi, tinere, că Tatăl tău ceresc nu are pe inimă fericirea ta personală. Nu vrei tu, ca și Isaac, să lași în mâna Lui, cu toată încrederea, cea mai scumpă problemă a inimii tale, pentru ca El să-și poată revărsa în aceasta bucuria și binecuvântarea?

Să ne oprim acum la obiecția lui Eliezer din versetul 5: „Poate că femeia nu va voi să mă urmeze în țara aceasta”. O tânără ar fi acceptat să devină soția lui Isaac poate cu condiția ca el să renunțe la poziția binecuvântată pe care o avea și să se întoarcă în țara pe care tatăl său o părăsise. „Trebuie să duc pe fiul tău din nou în țara din care ai venit?” Această întrebare îl face pe Avraam să se exprime și mai clar: „Ferește-te să duci pe fiul meu din nou acolo!” Ce atenționare serioasă!

Tânărul credincios trebuie să fie de două ori mai prudent și să nu se lase atras nici de fetele din locul unde trăiește (adică de lume), nici de cele pe care le-a cunoscut înainte de convertirea sa, care reprezintă tot lumea, dar sub un alt caracter. Primele vor fi gata să-l urmeze,

conformându-se din dragoste obiceiurilor lui. Ele se vor arăta dispuse să citească și să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu vor fi gata să se supună, prin pocăință, puterii curățitoare a sângelui Domnului Isus Hristos. Ele recunosc privilegiile unui adevărat credincios și vor să se arate îngăduitoare, dar refuză să se predea Domnului Isus Hristos. Unele dintre ele ar fi introdus felul lumii în cortul lui Isaac, altele l-ar fi făcut să se întoarcă în lume.

Tinere, vei fi confruntat și tu cu aceste ispite, de aceea îți repet: „Ferește-te .../” Acest îndemn nu se adresează numai fraților, ci și surorilor tinere. Câte fete credincioase n-au fost cerute în căsătorie de tineri respectabili din lume! Și, pentru că inima se bucura prea puțin de părtășia cu Domnul, le-a lipsit forța necesară pentru a rezista ispitei. Așa începe în general un drum pe care regreti apoi că te-ai angajat, dar pe care trebuie să-l duci până la capăt.

Împlinirea voinței lui Avraam, care dorea să vadă o soție alături de fiul său, nu trebuie să se facă în detrimentul păcii interioare a lui Isaac. Dimpotrivă, această soție trebuie să îmbogățească viața lui și să fie instrumentul pe care Dumnezeu să-l folosească pentru împlinirea promisiunilor Sale. Pentru aceasta, ea nu era de ajuns să fie din rudenția lui Avraam, ci trebuia să fie decisă să ocupe acest loc binecuvântat împreună cu Isaac. În nici un caz deci nu putea fi vorba de a-l duce pe Isaac înapoi în Mesopotamia. Avraam ar fi preferat ca fiul său să fie singur, dar fericit, decât să-l vadă cu o soție în afara terenului separării de lume și lipsit de părtășia cu Dumnezeu.

Sunt aceste lucruri așa de importante? Copiii lui Dumnezeu care nu au fost ascultători față de această poruncă divină sunt cei mai în măsură să răspundă la această întrebare. Ei au plătit acest pas regretabil prin sărăcire spirituală și prin multe alte necazuri. Dacă ar fi rămas singuri, dar bucurându-se de părtășia cu Domnul, viața lor ar fi fost cu mult mai fericită și mai rodnică.

În versetul 7, Avraam îl încurajează pe Eliezer, amintindu-i de purtarea de grijă a lui Dumnezeu și adăugând: „El însuși va trimite pe îngerul Său înaintea ta”. Ne minunăm când ne gândim la toate aceste lucruri care participau la fericirea lui Isaac. Și tu ai un Tată în cer care-ți face cunoscută voia Sa, ai Duhul Sfânt care te conduce în perfect acord cu această voie. David putea cânta: „îngerul Domnului tăbărăște în jurul acelora care se tem de El” (Psalmul 34.7). Tatăl tău ceresc n-are pe inimă doar scoaterea ta din lume, ci, dacă vrei să-l cunoști voia, te va lumina în toate și, mai mult, va decide El însuși pentru tine. Așa a fost cu Isaac și așa va fi întotdeauna.

Să încercăm să vedem valoarea practică a atitudinii slujitorului lui Avraam și a învățămintelor pe care ni le dă versetul 10. Să luăm exemplul unui frate care se bucură de o părtășie intimă cu Dumnezeu. El are o cunoștință clară a voii Sale și este mișcat de dorința sfântă de a căuta. Dar iată că, la fel ca pentru Eliezer, apar mai multe tinere pe lista posibilităților. Eliezer ar fi putut să aștepte să cunoască toate tinerele și doar apoi să aleagă. Toate acestea ar fi corespuns instrucțiunilor formale date de Avraam, dar și propria voință și-ar fi impus punctul de vedere.

1 Corinteni 10.23 ne învață că „Toate sunt permise, dar nu toate sunt de folos”. Posesia bunurilor trecătoare poate fi o binecuvântare dacă Domnul le dă, dar aduce o mare pierdere spirituală dacă inima se atașează de ele. Eliezer nu întreabă nici carnea, nici sângele. El își îndeplinește cu credincioșie misiunea în ceea ce privește țara și rudenția, și lasă în seama lui Dumnezeu și alegerea persoanei (versetele 12, 14). Multă pricepere și dependență de Dumnezeu sunt necesare pentru a alege o soție.

Prieten scump, nu trece peste exemplul lui Eliezer, ci, stăruitor, roagă-te înainte ca fetele tinere să vină la fântână, adică înainte de a o fi văzut pe una sau pe alta. Rămâi în prezența Sa ca un copil preaiubit, adu cererea ta la cunoștința Lui, pentru că „Tatăl vostru ceresc știe de ce aveți trebuință”. Acela care urmează exemplul lui Eliezer nu va fi niciodată într-o stare nepotrivită de comportament față de tinerele fete. Fără a le întoarce spatele afectat, el va ști să nu offenseze pe nimeni printr-o atitudine firească, ci va umbla călăuzit de Duhul Sfânt și va experimenta felul în care Dumnezeu dă răspunsuri minunate la rugăciuni, arătându-i soția pe care i-a pregătit-o. Cât de ușoară este soluția, chiar la probleme grele, când umbli cu Dumnezeu!

Abia a terminat Eliezer de vorbit, când a venit la fântână Rebeca. Ea este singură înaintea lui, arătând clar, prin vorbă și faptă, că rugăciunea a fost ascultată. El vede în ea pe cea rânduită de Domnul pentru Isaac. Această experiență îl pune pe slujitorul credincios într-o stare de profundă mirare (versetul 21). Totul era mai ușor decât și-a imaginat. N-a trebuit nici să aleagă între două tinere. Pentru că a dat lui Dumnezeu întâietatea cuvenită, El îi descoperă foarte repede pe cea unic aleasă, fără a fi nevoie de discuții cu alte fete din cetate.

Aceeași experiență poate fi făcută și astăzi de un tânăr exersat în această privință înaintea Domnului. El nu va intra în contact cu mai multe fete, ci Dumnezeu îi va „scoate înainte” pe aceea pe care i-a rânduit-o și va cunoaște, după purtarea, cuvintele sau tăcerea ei, că rugăciunile i-au fost ascultate. Poate drumul de așteptare a fost lung pentru tine, prieten drag, dar merită pentru a o putea primi pe aceea pe care Domnul ți-a pregătit-o și pentru ca inima ta să se reverse în recunoștință, văzând credincioșia lui Dumnezeu. Poate că fata de mult îți era cunoscută ca soră în Domnul Hristos, dar atunci o vei vedea în altă lumină.

Slujitorul o privea pe Rebeca „fără să spună nimic”, pentru a ști dacă Domnul i-a binecuvântat drumul sau nu. Atitudinea lui Eliezer este plină de înțelepciune. Admițând că rugăciunea ta a fost ascultată, că Domnul ți-a arătat clar pe aceea pe care ți-a ales-o, că inima ta este plină de bucurie, „păstrează tăcerea”, nu spune aceasta la nimeni, nici ei, nici altora, evită orice voință proprie, privește liniștit și așteaptă. Judecă serios înaintea lui Dumnezeu dacă afecțiunea ta sau experiența pe care ai avut-o vin de la El. Dacă ai recunoscut că, fără nici o îndoială, te găsești pe drumul cel bun, atunci nu mai rămâne decât un singur lucru de făcut: să cunoști familia fetei înainte să arăți secretul afecțiunii tale. Aceasta este semnificația versetului 23: „A cui fiică ești tu? ”

Căutând să împlinească foarte exact ordinul primit, Eliezer rămâne prudent și rezervat, cu toată bucuria pe care o are la întâlnirea cu Rebeca. El a înțeles clar că rugăciunea i-a fost ascultată, dar mai era ceva: trebuia să împlinească cuvântul domnului său.

El se găsea, în adevăr, în țara despre care vorbise Avraam, o avea înainte pe tânăra aleasă de Dumnezeu, dar a tăcut până a aflat care este familia fetei. În același fel și noi putem fi feriți de decepții, rămânând în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, chiar după ce rugăciunile noastre au fost ascultate.

Prin prezența lui Eliezer la fântână, comportamentul Rebecii a fost supus la o oarecare probă, de natură să-i descopere caracterul. Eliezer îi cere doar puțină apă pentru el însuși, cerință ușor de îndeplinit, dar ea îi dă apă din belșug și spune: „Am să scot și pentru cămilele tale ”.

Dacă Rebeca nu i-ar fi dat decât puțină apă de băut, el n-ar fi mers mai departe cu întrebările. Ar fi știut imediat, în baza rugăciunii făcute, că nu era ea cea pe care Dumnezeu o rânduisese lui Isaac. Dar tocmai aici Rebeca se dovedește a fi un exemplu pentru toate tinerele de azi, la înălțimea minunatei ei chemări. Ea nu se gândește dacă efortul îi va fi răsplătit sau nu, ci, aflată înaintea lucrării, se pune imediat pe treabă pentru a o împlini.

Fericită este aceea dintre cititoarele noastre care poate fi asemănată cu Rebeca! Ea nu va pierde nimic din răsplătire.

Soluția experienței făcute cu Domnul n-a fost încă descoperită. Dacă gândul vine de la Domnul, iată că acum este momentul să te deschizi, așa cum vedem solemn în versetele de la 33 la 49. Până acum nuu aveai nici un motiv să te destăinuie niminui, doar poate părinților tăi (după caz, poți avea o discuție confidențială cu un frate cunoscut ca un „tată în Hristos”); nici chiar „Rebecăi” nu trebuie să-i spui nimic, ci doar Domnului tău. Dar acum, când ai toată siguranța credinței, dorești să vorbești înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor. Inima ta este mișcată de chemarea cerească, atinsă de credincioșia lui Dumnezeu care te-a păzit pe drum și te-a condus la locul exact. Ai văzut-o pe fată, i-ai observat atitudinea. Acum trebuie să fii în stare, dacă ai urmat drumul lui Eliezer, să spui părinților și fetei motivul cererii tale. Poți vorbi de afecțiunea ta tot mai vie față de fiica lor, de rugăciunile tale, de experiențele tale cu Domnul. Eliezer nu se prezintă ca un om superficial care oferă sau vrea să facă o partidă bună. Pentru familia lui Betuel, el nu era cu nimic mai puțin decât „binecuvântatul Domnului”. Prima vizită în casa părinților trebuie să lase această impresie.

Mai este la Eliezer un aspect de caracter. Cu toate că știe bine că Rebeca este tânăra aleasă de Dumnezeu pentru Isaac, el nu emite nici o pretenție, lăsând familiei grija de a decide dacă vrea s-o dea pe fată sau nu. El merge până la a se supune voinței lor, dând dovadă de un nivel spiritual înalt.

Observă, te rog, lucrul acesta: când alegi soția, să nu-ți satisfaci înclinațiile naturale, chiar dacă ar fi intim legate de această alegere, ci împlinește un ordin divin. Impresia pe care o lași în această întrevvedere, în cursul căreia îți vei descoperi secretul, trebuie să conducă în mod clar familia la concluzia că „Lucrul acesta vine de la Domnul”. Dacă această condiție este realizată, vei putea conta pe asentimentul părinților și ei vor considera cererea ta ca o împlinire a gândurilor divine. Ei se vor bucura de viitorul copilului lor și-l vor însoți cu ajutorul lor. Este normal ca părinții și fata însăși să aibă apoi nevoie de o anumită perioadă de timp pentru a se pronunța. Cum ar putea o convingere, care s-a format puțin câte puțin în inima ta și în privința căreia te-ai rugat mult timp, să fie tratată pe loc? După un timp de gândire mai mult sau mai puțin lung, fata va putea răspunde la întrebarea: „Vei merge tu cu omul acesta? ”, printr-un bucuros: „Voi merge!”

O tânără se va îngrijora, poate, la gândul că va fi pusă, dintr-o dată, în fața unei astfel de decizii, mai ales dacă bărbatul care-i cere mâna nu corespunde în totul cu ce se aștepta ea. Vă lăsa ea să se dispună de persoana ei fără să aibă un cuvânt de spus, aproape ca o roabă? Dacă în privința ei s-ar pune problema așa, am înțelege, dar este cu totul altceva când un tânăr urmează drumul pe care l-am descris pentru a ajunge alături de ea; ea nu are de respectat atunci voința unui om, ci a lui Dumnezeu și totul apare sub o nouă lumină. Chiar dacă meseria, mijloacele de existență, gradul de instruire, familia sunt lucruri care trebuie luate în considerare, nu este mai puțin adevărat că ele nu ocupă primul loc.

Cunoaștem surori în Domnul al căror soț actual a trezit în prima sa vizită mai multă decepție decât bucurie. Totuși el s-a arătat a fi trimisul Domnului; a lăsat tinerei surori timpul de a se pleca înaintea lui Dumnezeu și astăzi ea este dintre acele femei și mame pioase care au convingerea fermă că au găsit soțul capabil să le facă fericite.

Am ajuns astfel la scopul și capătul drumului tainic al fiecărui tânăr în căutarea unei soții. Înțelegem ușor că ultimul răspuns al tinerei fete îl umple de bucurie. După ce a stăruit în rugăciune și a făcut experiențe de neuitat, dorește acum să aibă alături de el pe cea pe care Domnul i-a rânduit-o: „Nu mă opriți, deoarece Domnul mi-a dat reușită în călătoria mea”.

Este fără îndoială necesar ca, atunci când s-a recunoscut de către cele două părți voia Domnului, să nu se întârzie căsătoria mai mult decât este necesar. Drumul urmat de Eliezer și lucrarea pe care a împlinit-o ne sunt relatate într-o frumoasă manieră în versetele 10-66; niciodată tânărul nu este prezentat ca având inițiativa. Fericit este acel frate care-L lasă pe Duhul Sfânt să lucreze! Numai în versetul 67 Isaac intervine și o conduce pe fată în casă. Ea devine soția lui și el o va iubi.

„A iubit-o”. Iubirea soțului pentru soția lui este mult mai importantă decât se admite în general. Nu ne putem imagina alegerea unei soții fără mobilul dragostei: este o condiție indispensabilă. Iubirea începe cu căsătoria și se înrădăcinează tot mai adânc. Isaac nu avea nevoie de îndemnul: „Soților, iubiți-vă soțiile”. El o iubea pe Rebeca, acest dar primit din partea lui Dumnezeu. Prezența ei îi va reaminti întotdeauna aceasta.

Toți scumpul mei cititor să-și examineze viața și conduita lor înaintea Domnului, în lumina celor spuse anterior; va fi posibil de corectat neglijențe sau de reparat greșeli. Aceste cuvinte se adresează în primul rând tinerilor, băieți și fete, dar și vouă, scumpul părinte, pentru a-l putea sfătui pe fiul vostru și pentru a putea veni în ajutorul fiicei voastre. Copiii sunt bunul cel mai de preț pe care ni l-a încredințat Dumnezeu. Țineți ca ei să zidească în omul dinăuntru și să fie la înălțimea acestei chemări care este căsătoria. Luați aminte ca mai ales când alți tineri credincioși vă vizitează, discuția să aibă un caracter spiritual. Aceasta va aduce o mare binecuvântare pentru toată familia. Căile lui Dumnezeu sunt diferite pentru fiecare dintre noi, dar sunt întotdeauna conform modelului din capitolul pe care se bazează meditația noastră.

Vreun cititor se poate întreba dacă sunt multe căsătorii fondate pe această bază. Numai Acela înaintea căruia suntem toți ca niște cărți deschise poate da un răspuns exact. Putem însă spune că anumiți frați s-au străduit, în toată buna credință, să urmeze acest drum și adăugăm, pentru încurajare, că Domnul le-a dat și voința și înfăptuirea, în credincioșia Sa. S-ar putea să fie, în adevăr, rare căsătoriile împlinite în felul acesta. Mulți L-au cunoscut pe Domnul Isus după căsătoria lor. Alții, din lipsă de cunoaștere suficientă a Scripturii sau, prea puțin supuși Cuvântului și prea puțin încrezători în Domnul, n-au urmat drumul acesta decât în parte sau poate chiar deloc. Din aceste motive este normal să nu poți gusta bogăția unor astfel de experiențe cu Domnul.

Aceste rânduri n-au în nici un fel caracterul unui blam; ele au simplul rost de a arăta până unde putem merge pe drumul simplu presărat cu atâtea binecuvântări bogate. Oricum, dacă vedem copii ai lui Dumnezeu urmând un drum contrar Scripturii, să ne ferim de a exprima față de ei o judecată pripită și nemiloasă.

Procedând așa, nu numai că ar fi inutil pentru persoana în cauză, dar nici n-am putea s-o câștigăm. Chiar dacă nu-i aprobăm conduita și ne simțim îndrumați să-i adresăm un cuvânt, să evităm cu orice preț ca o prăpastie de netrecut să-i separe pe copiii lui Dumnezeu; altfel ne facem și noi vinovați înaintea Domnului.

Aș vrea, în final, să atrag atenția asupra unui alt punct. S-ar putea ca unul sau altul dintre cititorii mai în vârstă să se bată în piept citind articolul acesta și să se acuze că lucrurile puteau să se desfășoare altfel. Și totuși Domnul a fost credincios!

Căsătoria este fericită, copiii urmează drumul separării. Totul a mers spre bine. Dacă este așa, aceasta confirmă că de partea noastră nu este nici un merit, ci datoram totul credincioșiei harului Domnului. Să fim cu atât mai recunoscători. Cu vârsta și experiența, cunoașterea Cuvântului se adâncește. Copiii noștri ajung la punctul pe care noi l-am atins acum douăzeci și cinci sau treizeci de ani; le lipsește experiența, sunt ignoranți în problemele vieții și cunosc insuficient Cuvântul lui Dumnezeu.

Scumpi părinți, nu-i lăsați pe copii să comită greșelile voastre! Nu vă gândiți că, dacă totul a mers bine pentru voi, va fi la fel pentru copii; această atitudine ar fi foarte periculoasă. De aceea puneți-vă toată cunoștința din Scriptură, experiența și împreună cu aceasta mult tact, înțelepciune și dragoste, în slujba copiilor, fără a juca un rol de dictator sau de tutore infailibil.

Vegheați ca să aibă din cea mai fragedă vârstă o bună cunoaștere a voii Domnului în ce privește problemele diferite ale practicii vieții de credință. Și fie ca Domnul și Stăpânul nostru Isus Hristos să vă binecuvânteze strădaniile.

clickbible.org